

ζακόνι

ζακόνι, το, ουσ. [<σλαβ. zakonъ· κατά Γιώργη Έξαρχο από το βλάχ. zaconi, βλ. “Αυτοί είναι οι βλάχοι”, σελ. 173, εκδόσεις Γαβριηλίδη, Αθήνα 1994], η συνήθεια, το έθιμο, η παράδοση: «το 'χουμε ζακόνι στο χωριό, κάθε φορά που έρχεται ένας ξένος στο σπίτι, να του τρατάρουμε ένα γλυκό». (Δημοτικό τραγούδι: *το 'χει ο Ζαχαριάς ζακόνι άσπρα πόδια να σηκώνει*).

- κάθε τόπος και ζακόνι, κάθε μαχαλάς και τάξη, βλ. λ. [τόπος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας